

CESTA SVETLA MANŽELOV

Úvod

Zmŕtvychvstalý Pane, sme tu, pred tvou tvárou. Stojíme pred tebou podobne ako v deň, keď nás spojila do manželského puta tvoja láska. V deň nášho sobáša si nás so sebou zjednotil, aby sme takto vo vzájomnej jednote kráčali po ceste manželstva. Veríme a vyznávame, že ty si prítomný v nás a my v tebe. V tejto vzájomnej jednote chceme kráčať po ceste, ktorú nám osvetľuje tvoja láska. Nech je táto chvíľa modlitby pre nás jedným z krokov, vďaka ktorému sa posilní naša manželská láska, naša viera v silu milosti prítomnej vo sviatosti manželstva a naša vzájomná jednota.

1. Pán Ježiš vstal z mŕtvych

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Anjel sa prihovoril ženám: «Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal».“ (Mt 28, 5-6)

Na počiatku každého manželstva je slovo – slovo manželského súhlasu, ktoré si muž a žena vzájomne vymenia pred oltárom. Sľúbia si, že sa budú milovať a ctiť po všetky dni ich života, a to aj v šťastí aj v nešťastí, aj v zdraví aj v chorobe. Dať niekomu slovo znamená dať mu seba. Znamená to darovať mu svoj čas, svoje sily, prostriedky... V prípade manželstva to znamená darovať mu všetko, čo mám a kým som. Dodržať tento sľub preto znamená uchrániť vzájomný dar. Tým darom je druhá osoba. Darom je môj manžel, moja manželka.

Vzkriesený Ježišu, ty si vstal z mŕtvych, ako si povedal. Dodržal si svoje slovo. Ty si večné Slovo Otca, skrze ktoré bolo všetko stvorené. Ty si Slovo, ktoré sa stalo telom, aby si prebývalo medzi nami a v nás. Ty si Slovo, ktoré vstupuje do dejín každého človeka. Si Slovom, ktoré od počiatku vstupuje do príbehu každého manželstva. Vstupuješ do slov muža a ženy stojacich pred oltárom a dávaš im prísľub, že ich nikdy neopustiš a že ich budeš milovať po všetky dni ich života.

Prosíme ťa za všetkých manželov, aby zostali verní slovu, ktoré si dali pred oltárom. Aby zostali vždy a vo všetkom verní sebe a tebe.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

2. Peter a Ján pri prázdnom hrobe

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Peter a ten druhý učeník išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkročil. Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril.“ (Jn 20, 3-8)

Láska a viera bežia spolu. Apoštol Ján predstavuje lásku, apoštol Peter vieru. Láska potrebuje veriť a viera potrebuje milovať, má byť činná skrze lásku. Láska poháňa. Preto Ján beží rýchlejšie. Viera zas dodáva odvahu. Preto Peter vstupuje do hrobu ako prvý. Viera pomáha vstúpiť do tajomstva nepoznaného.

Aj manželia „bežia“ spolu. Niekedy ich život zastaví a privedie k niečomu, čo nepoznajú, k niečomu, s čím nerátali, k „hrobu“, pred ktorým majú strach a boja sa doň vstúpiť. Nečakaná choroba, strata zamestnania, problémy s deťmi, neplodnosť... Práve vtedy potrebujú jeden druhého ešte viac ako inokedy. Jeden môže byť pre toho druhého Petrom, ktorý vo viere dodá odvahu. Ako prvý urobí krok do tajomstva a povie: „Neboj sa, to zvládneme!“ Druhý môže byť Jánom, ktorý uistí o láske a povie: „Milujem ťa a nič ma neodlúči od teba. Naša láska zvíťazí!“

Práve toto môže byť okamih, kedy uprostred tmy hrobu zažijú dotyk Zmŕtvychvstalého. Tajomstvo, ktoré bolo plné tmy, začne postupne zaplavovať Svetlo. Vtedy budú vidieť viac, budú veriť viac a budú ešte viac milovať.

Vzkriesený Ježišu, veľkonočnou milosťou vzkries našu vieru a uzdrav našu lásku.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ježiš ju oslovil: «Mária!» Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: «Rabbuni,» čo znamená Učiteľ. Ježiš jej povedal: «Už ma nedrž.» Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: «Videla som Pána.»“ (Jn 20, 16-17.18)

Je veľa vecí, ktoré nás v živote oslovia a dotknú sa nás natoľko, že nás privádzajú k úžasu a pocitu naplnenia. Vtedy si povieme: „Život je krásny! Oplatí sa žiť.“ Krása nového rána, krása prírody, uchvacujúci západ slnka, krása hudby či iného umeleckého diela sú toho príkladom. Viera nás uistuje, že cez to všetko sa nás dotýka Boh, ktorý je večnou Krásou. Je krásou, ktorú je možné vidieť.

Aj v živote muža a ženy sú takéto okamihy. Okamihy, ktoré uchvacujú a oslovujú úplne konkrétne, akoby po mene. Okamihy, ktoré nenechávajú ich životy obyčajnými, všednými. Okamih zaľúbenia, okamih požiadania o ruku a zásnub, okamih uzavretia manželstva, narodenie dieťaťa... Cez to všetko a mnoho iného môžu manželia zakúsiť osobné stretnutie s Bohom, ktorý je živý a konkrétne prítomný v ich živote. Vtedy môžu spolu s Máriou Magdalénou vyznať pred inými: „Videli sme Pána! Boh existuje! Je živý a dotýka sa našich životov.“

Vzkriesený Ježišu, ďakujeme za každý dôkaz tvojej blízkej prítomnosti. Ďakujeme za každú chvíľu, keď si sa nás dotkol a my sme ťa mohli spoznať a dotýkať sa ťa.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

4. Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy. A zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. Zastavili sa zronení.“ (Lk 24, 13-16.17)

V dnešnej dobe sa veľa hovorí o manželskom dialógu a potrebe komunikácie medzi manželmi. Komunikovať neznamená len vymieňať si informácie. Je potrebné zostúpiť do srdca toho druhého a zároveň dovoliť manželskému partnerovi vstúpiť do môjho vnútorného sveta. Naučiť sa pomenovať a následne komunikovať svoje pocity a myšlienky nie je vôbec jednoduché. Základom komunikácie je ochota počúvať toho druhého.

Emauzskí učenici môžu predstavovať manželov, ktorí sa zhovárajú a spoločne uvažujú nad všetkým, čo sa im v ich živote prihodí. A je to veľmi dobré. No nestačí to. Nestačí len dialóg medzi manželmi. Je dôležité, aby ponorili svoj manželský dialóg do dialógu so vzkrieseným Ježišom. On je to Slovo – *Logos*, s ktorým je možné viesť *dia-Lóg(os)*. On ich sprevádza a túži, aby mu manželia, hoci sklesnutí a zronení, vyrozprávali všetko, čo prežívajú. Aká dôležitá je spoločná manželská modlitba! A aké dôležité je Ježišovo slovo, slovo evanjelia, ktoré sa stáva svetlom a pochodňou pre nohy manželov!

Vzkriesený Pane, nauč nás viesť správny dialóg, ktorého základom budeš ty sám. Vlož do nášho srdca lásku k tvojmu slovu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ale oni naň naliehali: «Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!» Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho.“ (Lk 24, 29-31)

Príbeh emauzských učeníkov sa nekončí pri vzájomnom dialógu. Od slova sa prichádza k stolu, za ktorým sa vzdávajú vďaky, láme sa chlieb a podáva sa ako pokrm potrebný na každej ceste.

Od slova sa prichádza k telu. Veď *„Slovo sa telom stalo“ (Jn 1, 14)*. Toto tajomstvo vtelenia sa opakuje zakaždým pri slávení Eucharistie. Zároveň je Eucharistia sprítomnením tajomstva vykúpenia, čiže Ježišovej veľkonočnej obety. Je sviatosťou lásky, v ktorej sa nám Ježiš daruje vo svojom tele. Vďaka Eucharistii vytvárame so živým Kristom zväzok lásky, on ostáva v nás a my v ňom. Eucharistia je sviatosťou tela a sviatosťou lásky.

Podobne ako manželstvo. Aj ono je sviatosťou lásky, ktorá sa stáva viditeľnou skrze telo a v tele. Manželcia sú viditeľným znamením tej lásky, ktorou Kristus – Ženích miluje svoju nevestu Cirkev. Preto sa pre manželov Eucharistia stáva hlavným prameňom, z ktorého vyviera ich vnútorný manželský život. Eucharistia má moc premieňať život

manželov a stvárňovať ho do eucharistickej podoby. Takto sa život manžela a manželky stáva životom rozlámaným z lásky pre toho druhého.

Vzkriesený Ježišu, aj my chceme naliehať: „Zostaň s nami!“ Aj my chceme ďakovať: „Ďakujeme, že zostávaš s nami a my ťa spoznávame v rozlámanom Chlebe, ktorým sa môže živiť naše manželské srdce a posilňovať manželská jednota.“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

6. Ježiš sa zjavuje učeníkom

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„On sám zastal uprostred nich a povedal im: «Pokoj vám.»“ (Lk 24, 36)

Náš Boh je Boh pokoja. Zmätení a naľakaní učenici ho zakusujú na vlastnej koži. Nie je to hocijaký pokoj, ale pokoj prenikajúci celú existenciu ľudského bytia. Pokoj, ktorý je prítomný aj vtedy, keď všade navôkol vládne nepokoj. *„Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet! Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj“ (Jn 16, 33).*

Zhon v práci: nervózný šéf, nadriadený očakávajúci nadľudský výkon, nespokojný kolega. Zhon v domácnosti: nachystať deti do školy, porozvážať ich na krúžky, medzitým urobiť nákup, podvečer navariť, dohliadnuť na domáce úlohy, popritom pustiť práčku či ožehliť. Chaos a zmätok v spoločnosti: pandémie, finančná a hospodárska kríza prinášajúca neistotu do života rodiny... To všetko je dôvodom nepokoja a zneisťuje to nie jedno manželstvo a rodinu. A predsa, tým, ktorí sa rozhodli byť Ježišovými učeníkmi, adresuje Ježiš slová: *„Pokoj vám.“* To nemá byť len pozdrav, ale pranie. Akoby nám Ježiš hovoril: *„Prijmite môj pokoj. Otvorte sa mu a ja vás ním naplním. Váš život je v mojich rukách. Nie ste sami.“*

O sviatosti manželstva by sme mohli povedať, že je priestorom – večeradlom, v ktorého strede stojí ten istý vzkriesený Kristus. Vďaka tejto sviatosti môžu manželia s istotou zvolať: *„Ved' on je náš pokoj!“ (Ef 2, 14)* a, *„Ku komu by sme išli?“ (Jn 6, 68).* Sviatosť manželstva ponára manželov do Krista, ktorý je oceánom pokoja.

Zmŕtvychvstalý Ježišu, prenikni naše nepokojné srdcia svojím pokojom a urob aj nás šíriteľmi tvojho pokoja.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás. Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: «Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.»“ (Jn 20, 23)

Odpustenie a sviatosť zmierenia sú veľkonočným darom milosrdného Krista celému ľudstvu. Ten, koho sa na vlastnej koži dotkne Božia odpúšťajúca láska, ten sa túži o túto lásku deliť s inými a preto túži odpúšťať tak, ako bolo odpustené jemu.

Každý z nás má moc odpustiť svojmu bližnému, ktorý nám hriechom ublížil. Rovnako má každý z nás moc odpustenie aj zadržať a neodpustiť mu. Nie vždy je ľahké odpúšťať. Moc odpúšťať totiž nie je z nás. Je dielom Otcovej lásky v nás. Je dielom Ducha Svätého. Preto nám Ježiš hovorí: „*Prijmite Ducha Svätého.*“

Ktosi raz povedal, že manželstvo je miesto, kde človek dáva a prijíma najviac odpustenia. Vďaka odpusteniu sa medzi manželmi i medzi nimi a Bohom znovu buduje hriechom narušené spoločenstvo lásky. Ak si manželia odpúšťajú, robia to preto, lebo si uvedomujú zodpovednosť za vzťah, zodpovednosť za lásku, ktorá im bola zverená. Sú si vedomí, aká dôležitá je pre nich vzájomná jednota a harmónia. Pápež František často radí manželom: „Nikdy neukončíte deň bez vzájomného zmierenia. Denne obnovujeme v rodine zmierenie!“

Milosrdný Ježišu, vďaka za každé odpustenie a zmierenie. Urob ma nástrojom svojho milosrdenstva.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ježiš povedal Tomášovi: «Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.»“ (Jn 20, 27-29)

Pápež sv. Gregor Veľký komentuje Tomášovu skúsenosť slovami: „On iné videl, a iné uveril. On videl človeka a vyznal Boha: «Pán môj a Boh môj.» Keď teda videl, uveril: videl pravého človeka a vyhlásil o ňom, že je Boh, ktorého vidieť nemohol.“

Tieto slová môžeme vztiahnuť aj na sviatosť manželstva. Pozerajúc na manželov spojených sviatosťným zväzkom vidíme niečo oveľa väčšie než sú manželia samotní. Sviatosť manželstva vytvorila medzi mužom a ženou takú hlbokú jednotu, ktorú Písmo nazýva „jedným telom“. O tejto jednote hovorí svätý Pavol ako o veľkom tajomstve, doslova ako o veľkej sviatosti. Manželstvo je ikonou Boha. Je jeho živým obrazom na tejto zemi. Manželia spojení sviatosťou manželstva sú viditeľným znamením tej lásky, ktorá sa zjavila na kríži a ktorou Kristus - Ženích neprestáva milovať svoju nevestu Cirkvi. Preto v každom dotyku lásky, v každom skutku lásky, v každom úsmeve, v každom povzbudivom slove, vo všetkom dobrom a krásnom, čím si manželia prejavujú lásku, v tom všetkom sa pred ich očami zjavuje neviditeľný Pán a Boh. „*Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.*“

Vzkriesený Ježišu, posilni nás vo viere v silu, krásu a veľkosť sviatosti manželstva.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

9. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom mori

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ježiš povedal učeníkom: «Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete.» Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali vytrahať. Bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: «Kto si?», lebo vedeli, že je to Pán. To sa Ježiš učeníkom zjavil už tretí raz od svojho zmŕtvychvstania.» (Jn 21, 6. 11-12. 14)

Toto nebol prvý zázračný rybolov, ktorého boli Ježišovi učeníci svedkami. Bol však jediný, ktorý nám zachytávajú evanjeliá po Ježišovom zmŕtvychvstaní. Učeníci sa neznámeho muža na brehu Tiberiadského mora nepotrebujú pýtať kto je. Už z diaľky vedia, že je to ich Pán. Mali s ním totiž nie jednu skúsenosť. Skúsenosť s jeho starostlivosťou. A predsa je táto skúsenosť čímsi nová. Je nová v tom, že sa deje po Ježišovom zmŕtvychvstaní. Týmto im Ježiš dáva istotu, že aj keď nebude s nimi fyzicky, nikdy sa o nich neprestane starať.

Koľko dotykov a koľko prejavov Božej lásky, starostlivosti a štedrosti manželia zakúsia vo svojom spoločnom živote? Je to skúsenosť a potvrdenie Ježišových slov, že On je s nimi po všetky dni až do skončenia sveta. To jediné, čo Ježiš od nich žiada, je, aby mu nikdy neprestali dôverovať. Jednou z ciest, ako mu neprestať dôverovať, je neustále rozpomínanie sa na veľké veci, ktoré im v živote urobil Pán. V manželstve existuje akási spoločná „manželská pamäť“, ktorá otvára spoločné „manželské srdce“ pre vzdávanie vďaky, pre radosť, pokoj a istotu. Pamäť, ktorá do srdca vlieva nádej aj do budúcnosti a šepká: „Čokoľvek sa bude diať vo vašom živote, ja som s vami po všetky dni.“
Vzkriesený Ježišu, nedovoľ nám zabudnúť, pomôž nám pamätať a žiť v nádeji.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ježiš sa opýtal Šimona Petra: «Šimon, syn Jánov, miluješ ma?» On mu odpovedal: «Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.» Ježiš mu povedal: «Pas moje ovce!»» (Jn 21, 16)

Trojité otázky Ježiša, trojitá odpoveď Šimona Petra, trojité zverenie úradu pást' ovce. Nie je to úrad, ako hocijaký iný, neosobný. Tu ide o úrad lásky – *amoris officium*.

„Miluješ ma?“ „Milujem ťa.“ „Ty dobre vieš, že ťa mám rád.“ Koľkokrát tieto slová zaznievajú z úst zaľúbených? Koľkokrát si takto vyznajú svoju lásku manželia? Čo však v skutočnosti znamenajú tieto slová? Nechcú byť vyjadrením len niečoho sentimentálneho. Chcú vyjadriť a potvrdiť pravdu, ktorá je ukrytá v ľudskej láske. Milovať znamená chcieť dobro pre milovaného. Tým najväčším dobrom je Boh. Či môžu manželia chcieť jeden pre druhého väčšie dobro ako je Boh? Manželia sú povolání milovať sa tak, aby si konkrétnymi skutkami lásky vzájomne dopomohli dosiahnuť nielen pozemské dobro, ale skrze ne Dobro samotné – Boha. Musia ho však milovať.

„Miluješ ma?“ Pýta sa ich sám Boh. Prečo? Pretože im ide zveriť to najcennejšie, čo má – druhú osobu, za ktorú on sám vylial svoju krv. Manželstvo je úradom lásky. Je sviatosťou, ktorú ustanovil Boh a prostredníctvom ktorej on sám zveruje muža žene a ženu mužovi. S týmto darom im zároveň dáva úlohu. Úlohu „pásť“, úlohu starať sa, nie „do“ druhého, ale „o“ druhého. Je dôležité, aby si manželia boli vedomí, že večnosť môjho manžela, večnosť mojej manželky prechádza aj mojimi rukami. Áno, sú to ruky krehké a slabé na to, aby dokázali uchrániť taký veľký dar, akým večnosť je. Preto sa potrebujú oprieť a vložiť do Ježišových rúk.

Dobrý Pastier, ďakujeme ti za prejavenu dôveru. Ďakujem ti, že si mi zveril moju manželku, môjho manžela. Aj my sa v tejto chvíli zverujeme do tvojich oslávených rúk. Naplňaj nás svojou láskou a nedovoľ, aby sme sa nášmu úradu lásky spreneverili. Pomôž nám na ceste spoločnej manželskej svätosti.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

11. Ježiš posielal učeníkov do celého sveta

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Ježiš pristúpil k svojim učeníkom a povedal im: «Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.»“ (Mt 28, 18-20)

Tesne pred svojím nanebovstúpením Ježiš zveruje učeníkom misiu. Posiela ich do celého sveta. Chce, aby sa jeho kráľovstvo rozšírilo až po samý kraj zeme. Chce, aby ho všetci spoznali, aby sa všetci mohli stretnúť s jeho láskou a uveriť v ňu.

Do tejto misie boli vyslaní nielen dvanásť apoštolov. Sú do nej pozvaní všetci, ktorí uverili radostnej zvesti evanjelia, všetci pokrstení. Osobitným spôsobom sa toto poslanie týka dvoch sviatostí – sviatosti kňazstva a sviatosti manželstva. Obe sviatosti „sú zamerané na spásu iných.“ Ak prispievajú k osobnej spásu, tak len „prostredníctvom služby iným.“ Tieto sviatosti „udeľujú osobité poslanie v Cirkvi a slúžia na budovanie Božieho kráľovstva.“ (KKC 1534)

Z týchto slov Katechizmu je zrejmé, že kňazi nemôžu hlásať evanjelium sami, ale potrebujú mať po svojom boku manželov. A zároveň manželia potrebujú mať pri sebe kňazov. Sviatosť kňazstva a sviatosť manželstva kráčajú spolu. Je im zverená tá istá misia: ohlásiť, zjaviť a sprostredkovať svetu Boha, ktorý je Otec, Syn a Duch Svätý – Boha, ktorý je spoločenstvom lásky a života. Táto misia je zverená Cirkvi, ktorá je mystickým telom Krista, Ježišovou nevestou, matkou všetkých a rodinou Božích detí. Vari je možné tieto hlboké pravdy ohlásiť bez manželov, bez otcov a matiek, bez rodín? Vzkriesený Ježišu, ďakujeme ti za všetkých manželov, ktorí pochopili a prijali poslanie, ktoré si im zveril vo sviatosti krstu a sviatosťou manželstva. Pomáhaj nám byť odvážnymi svedkami tvojej lásky a živým evanjeliom vo vlastných rodinách, v rodine Cirkvi i vo svete.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

12. Ježiš vystupuje do neba

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal spred očí. A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja mužovia v bielom odeve a povedali: «Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.»“ (Sk 1, 9-11)

Podobne ako učeníci, aj manželia sú povolání hľadiť k nebu, aby spred svojich očí nestratili smer a zmysel svojho povolania. Manželstvo nie je cieľom samým v sebe, ale samo v sebe má zapísaný cieľ. Manželská láska povoláva manželov otvoriť sa pre život, ktorý ich presahuje. Obrazom tejto skutočnosti je dieťa. Narodenie dieťaťa manželia neprestávajú byť manželmi, no zároveň sa stávajú kýmisi viac, stávajú sa rodičmi. Avšak aj to je málo. Srdce človeka je stvorené pre večnú lásku a večný život. Tie nemôže nikdy v plnosti obsiahnuť tu na zemi.

Preto manželia, síce s nohami na zemi, majú hľadiť do neba a smerovať k nebu. Tam je náš domov, tam nám všetkým Ježiš odišiel pripraviť miesto. Odtiaľ sa vráti na túto zem a jeho druhý príchod bude príchodom Ženícha, ktorý nám, jeho neveste, vezme spred očí závoj, aby sme na večné veky mohli hľadiť na jeho krásu a velebu a žiť ponorení vo vzájomnej láske.

Večný Ženich, ďakujeme ti za našu manželskú lásku, do ktorej si vpísal genetický kód večnosti. Naplnení tvojím Duchom veríme a voláme: „*Maranatha!* Príd! Príd, Pane Ježišu!“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

13. S Máriou v očakávaní Ducha Svätého

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Všetci jednomyselne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.“ (Sk 1, 14)

Každá matka vie, čo znamená čakať na zrod nového života. Aj Mária to vedela. Od zvestovania v Nazarete až po Betlehemskú noc očakáva narodenie svojho a Božieho Syna. Uprostred nocí rodí fyzické telo Krista, zavinie ho do plienok a drží ho vo svojom materinskom náručí. Čosi podobné sa deje aj po Ježišovom nanebovstúpení. Spolu s učeníkmi očakáva v Jeruzaleme deň Turíc, deň zrodu mystického tela Krista – zrodu Cirkvi. Rovnako túto, ešte akoby „v plienkach“ maličkú komunitu, drží vo svojom náručí a objíma ju materinskou láskou.

Očakávanie Ducha Svätého by sme mohli vo vzťahu muža a ženy prirovnať k zásnubám. Po nich nasleduje čas bezprostredného očakávania sobáša, z ktorého sa následne zrodí malá domáca cirkev – rodina. Čas medzi zásnubami a sobášom býva pre snúbencov a ich rodiny veľmi hektický a náročný kvôli prípravám na svadbu. Mnohí však zabúdajú na to najpodstatnejšie, a tým je duchovná príprava na deň „D“. Pohlád

do jeruzalemského večeradla ponúka návod, ako sa môžu snúbenci pripraviť na deň sobáša.

Srdcia snúbencov by sme mohli prirovnať k večeradlu. V ňom má byť prítomná Mária. Je totiž matkou Krásnej lásky. Lásky, ktorá je čistá, priezračná, pravdivá, lásky, ktorou je Boh sám. Uchrániť túto lásku, preniesť ju do manželstva a následne ju žiť, je veľmi náročné. Pokušenie ako pošpiniť lásku je veľmi veľa. Preto je potrebné, aby snúbenci okrem Márie otvorili dvere svojho srdca aj „učenikom“ a „ženám“, čiže Cirkvi. Okrem najbližšej rodiny má byť do prípravy na sobáš vtiahnutá aj rodina farnosti, spolu s ich duchovným pastierom. Všetkým má záležať na tom, aby novovznikajúce manželstvo a rodiaca sa rodina boli pripravené prijať v deň sobáša veľký dar Ducha Svätého. V zotrvávaní na modlitbách za budúcich manželov a v spoločenstve lásky a bratského zdieľania si môžu a majú byť vzájomne pomocou a oporou.

Mária, matka Cirkvi a naša Matka, tebe zverujeme všetkých mladých. Prosíme ťa, vypros im srdcia otvorené pre teba a tvojho Syna. Nech prípravu na manželstvo a rodinný život berú vážne. Nech je to pre nich čas milostí a rastu v Krásnej láske.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.“ (Sk 2, 4)

Deň Turíc je dňom veľkej premeny. Premenení sú dovedy ustráchaní učenici. Naplnení Božím Duchom už nemôžu nehovoriť a nesvedčiť o tom, čo zažili s Ježišom, a kým tento Ježiš naozaj je. Z malej pár člennej komunity učeníkov sa stáva veľká Cirkev. Veď v deň Turíc sa po Petrovom kázaní dalo pokrstiť vyše tritisíc duší.

Aj deň sobáša je dňom veľkej premeny. Pozerajúc na krásnu nevestu a pekného ženicha ihneď zbadáme vonkajšiu premenu. Tá sa akoby prenáša na všetkých ich blízkych. Obleky, kravaty, šaty, róby, účesy, mejkapy... Táto vonkajšia premena má poukázať na premenu oveľa hlbšiu.

Vo chvíli, keď si muž a žena vymenia manželský súhlas a sľúbia si, že sa budú milovať a ctiť po všetky dni života, prestávajú byť snúbencami, už nie sú viac dvaja, ale jedno telo. Prvá premena je tu – zo snúbencov sa stanú manželia. Táto premena sa však nedeje len „navonok“, „na papieri“. Premena sa deje hlboko v ich srdciach. Ako? Prostredníctvom Lásky, ktorú na nich zosiela Boh Otec skrze svojho Syna. Duch Svätý zostupuje na nich, aby ich srdcia začali hovoriť novým jazykom lásky. Láska snúbencov sa premieňa na manželskú lásku. Prirodzená láska muža a ženy sa mocou Ducha Svätého stáva láskou nadprirodzenou, láskou Božou. Odteraz sa obaja budú milovať tou láskou, ktorou ich miluje Kristus. Odteraz už niet skutku lásky, v ktorej by nebola zároveň láska Ježišovho Ducha. Hľa, zázrak premeny! Hľa, sviatosť manželstva! Deň sobáša je dňom „manželských Turíc“. Nie je preto koncom, ale začiatkom nového života, novej kvality lásky, ktorá sa má z dvoch vzájomne milujúcich srdc rozliať do novej domácej cirkvi a z nej do celej Cirkvi a sveta.

Zmŕtvychvstalý Ježišu, ďakujeme ti za dar tvojho Ducha, ktorý pôsobí vo sviatostnom zväzku muža a ženy. Nech oheň tvojho svätého Ducha nikdy nevyhasne v srdciach tých, ktorým si ho daroval.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

Záver

Vzkriesený Pane, ďakujeme ti za túto vzácnu chvíľu spoločnej modlitby. Ďakujeme ti za naše manželstvo a za všetky manželstvá, vďaka ktorým môžeme zakusovať tvoju prítomnosť uprostred tohto sveta. Nech sa táto cesta svetla neskončí tu a teraz, ale nech svetlo tvojej lásky osvecuje naše každodenné životy. Pomôž nám v konkrétnosti a všednosti našich dní vyžarovať svetlo tvojej lásky, aby sme boli soľou zeme a svetlom sveta. Amen.